

دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
گروه آموزشی روانشناسی بالینی
رساله جهت دریافت مدرک دکترای روانشناسی بالینی

عنوان

اثربخشی رواندرمانی مختصر رابطه با ابیه در کاهش نشانگان زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوش C

نگارنده

شیما شکیبا

استاد راهنما

دکتر پروانه محمد خانی

اساتید مشاور

دکتر عباس پورشهبهاز

دکتر نهاله مشتاق بیدختی

۱۳۸۹

شماره ثبت

۲۰۰ - ۲۲۱

دانشگاه علوم پژوهی و توانبخشی

تاییدیه اعضا هیات داوران

پایان نامه: خانم شیما شکیبا

به شماره دانشجویی: ۸۴۳۸۹۷۱۶۷
در رشته: روانشناسی بالینی

تحت عنوان: "اثریخشی روان درمانی مختصر روابط با ابزه در کاهش نشانکان زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی
همراه با اختلالات شخصیت خوش C"

بر اساس مصوبات شورای تحصیلات تكمیلی دانشگاه و با حضور هیأت داوران در تاریخ: ۸۹/۱۲/۲۲
دفاع گردید و نمره - ۲۰۱ (سالیمان) با امتیاز: عالی
به ایشان تعلق گرفت.

هیأت داوران

۱. استاد راهنما: سرکار خانم دکتر پروانه محمدخانی

۲. استاد مشاور: (۱) جناب آقای دکتر عباس پورشهبارز

(۲) سرکار خانم دکتر نهاله مشتاق

۳. مدیرگروه: سرکار خانم دکتر پروانه محمدخانی

۴. اساتید داور: (۱) سرکار خانم دکتر لادن فتنی

(۲) جناب آقای دکتر بهروز بیرشك

(۳) سرکار خانم دکتر فرشته موتابی

(۴) سرکار خانم دکتر ربابه غفار تبریزی

(۵) جناب آقای دکتر بهروز دولتشاهی

۵. نماینده دفتر تحصیلات تكمیلی:

بسم الله الرحمن الرحيم

تعهد نامه چاپ مطالع و مقالات مستخرج از پایان نامه یا رساله های دانشجویان دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

با عنایت به اینکه هر گونه مقاله استخراج شده از پایان نامه یا رساله و یا چاپ و انتشار بخشی یا تمام مطالع آن میتواند قسمتی از فعالیتهای علمی-پژوهشی دانشگاه می باشد بنابراین اینجانب شیما شکیبا دانش آموخته رشته روانشناسی بالینی متعدد می شوم که موارد ذیل را کاملاً رعایت نمایم.

۱. در صورت اقدام به چاپ هر مقاله ای از مطالع پایان نامه، خود را بعنوان دانش آموخته دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی معرفی نمایم و درج نام و آدرس محل دیگری خوداری کنم.
۲. در صورت اقدام به چاپ بخشی از یا تمام پایان نامه یا رساله خود، مراتب را قبل از طور کتبی به اطلاع "انتشارات" و "دفتر تحصیلات تکمیلی" دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی برسانم.
۳. در صورت اقدام به چاپ پایان نامه یا رساله در صفحه سوم کتاب(یس از برگ شناسنامه) عبارت ذیل را درج نمایم:
 "کتاب حاضر حاصل پایان نامه دکتری نگارنده در رشته روانشناسی بالینی می باشد که در سال ۱۳۸۸ در دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی به راهنمایی جناب آقای دکتر پروانه محمدخانی و مشاوره جناب آقای دکتر عباس پورشهیاز و سرکار خانم دکتر نهاله مشتاق انجام و در سال ۱۳۸۹ از آن دفاع شده است."
۴. به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب(در هر نوبت چاپ) را به انتشارات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی اهدا نمایم.
 (دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد).
۵. در صورت عدم رعایت بند ۴، ۵٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تادیه می کنم.
۶. قبول می نمایم و تمهد می کنم که در صورت خوداری از برداخت بھای خسارت، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند.
 بعلاوه به دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی حق می دهم به منظور استیفاده حقوق خود، از طریق دادگاه معادل وجه مذکور در بند ۵ را از محل توقیف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تأمین نماید.

اینجانب شیما شکیبا دانشجوی رشته روانشناسی بالینی مقطع دکتری تعهد فوق و ضمانت اجرایی از این قید و شرط قبول می نمایم، و به انجام آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی
امضاء و تاریخ
۸۹/۱۲/۲۲

با تقدیر و تشکر از

خانواده ام،

و اساتیدم

و مراجعانم

که در این مسیر همراه من بودند؛

و خانم دکتر سوگلی اخوان

چکیده

هدف: اختلالات شخصیت نقش مهمی در شکل گیری و تداوم اختلال افسردگی اساسی دارند. علاوه بر این، هماینده اختلالات شخصیت بهبودی افسردگی را به تعویق انداخته یا باعث عود و وقوع مجدد دوره های اختلال افسردگی می شوند. با توجه به اهمیت رو به افزایش رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان اختلالات روانپزشکی و این که این درمان ها همزمان نشانگان روانپزشکی و ساختارهای زیر بنایی شخصیت را کانون توجه قرار می دهند؛ پژوهش حاضر به بررسی اثربخشی رواندرمانی مختصر رابطه با ابزه که یکی از انواع رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت است در کاهش نشانگان زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوش C پرداخت.

روش بررسی: پژوهش حاضر مطالعه تک موردی با حجم نمونه ۶ بیمار بود که بر اساس طرح A/B با پیگیری بین آزمودنی ها سازماندهی شد. همه بیماران با روش نمونه گیری هدفمند، از دو مرکز خدمات روانشناختی انتخاب شده بودند و در دو مرحله مجزا مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوش C تشخیص داده شدند؛ ارزیابی اولیه توسط روانپزشک برای بررسی اختلالات محور A و II و ارزیابی دیگر برای اعمال دقیق تر معیارهای ورود و خروج توسط پژوهشگر با استفاده از مصاحبه بالینی ساختار یافته برای اختلالات DSM-IV (SCID-CV) انجام شد. بیماران به شکل تصادفی دو تا دو تا و به فاصله یک هفته از یکدیگر به ترتیب سه جلسه ارزیابی خط پایه، ۱۵ جلسه رواندرمانی مختصر رابطه با ابزه (که براساس راهنمای درمان عمده شامل ربط دادن نشانگان بیمار با تعارض های زیربنایی و تکرار آنها در روابط بین فردی و انتقال بود) و سه جلسه پیگیری را گذراندند. در نهایت اطلاعات از طریق مصاحبه بالینی ساختار یافته برای DSM-IV-نسخه بالین گر (SCID-CV)، پرسشنامه افسردگی بک-ویرایش دوم (BDI-II)، پرسشنامه روابط بین فردی، پرسشنامه درجه بندی خلق افسرده و پرسشنامه کیفیت زندگی مک گیل (MQOL) گردآوری شد. به منظور بررسی اثربخشی از تحلیل چشمی نمودارها، آزمون اندازه اثر برای معناداری آماری و درصد بهبودی و رسیدن به زیر نقطه برش برای معناداری بالینی استفاده شد.

یافته ها: در پایان درمان هیچ یک از بیماران واجد تشخیص اختلال افسردگی اساسی نبودند هرچند از برخی نشانگان در حد زیر آستانه تشخیص گذاری شکایت داشتند. شدت افسردگی بیماران از افسردگی نسبتاً شدید به افسردگی خفیف رسید. بیماران در مجموع در کاهش شدت افسردگی به اندازه اثر ۱/۹۲ و ۵۵ درصد بهبودی، در کاهش مشکلات بین فردی به اندازه اثر ۲/۰۶ و ۴۱/۸ درصد بهبودی، در کاهش خلق منفی به اندازه اثر ۲/۱۲ و ۴۲/۶ درصد بهبودی و در افزایش کیفیت زندگی دریافتی به اندازه اثر ۲/۰۸ و ۴۳ درصد بهبودی رسیدند. بیشترین تغییرات به ترتیب در خوش نشانگان شناختی- روانشناختی، جسمانی- حیاتی و بدینه- بی ارزشی افسردگی بود. در پیگیری مشکلات بین فردی کاهش بیشتری داشت و سایر نتایج به دست آمده حفظ شد.

نتیجه گیری: رواندرمانی مختصر رابطه با ابزه علیرغم هماینده اختلالات شخصیت خوش C، نشانگان زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی را کاهش داد.

کلید واژه ها: رواندرمانی مختصر رابطه با ابزه، اختلال افسردگی اساسی، اختلالات شخصیت خوش C همایند.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول : موضوع پژوهش	۱
مقدمه	۲
بیان مسئله	۴
ضرورت و اهمیت مسئله	۱۲
هدف از اجرای تحقیق	۱۶
تعریف مفاهیم و متغیرهای اصلی تحقیق	۱۷
فرضیه ها و سؤال تحقیق	۲۱
فصل دوم: پیشینه پژوهش	۲۲
۱- اختلالات خلقی در DSM-IV-TR	۲۴
۲- اختلال افسردگی اساسی در DSM-IV-TR	۲۵
۳- سیر و پیش آگهی اختلال افسردگی اساسی	۲۶
۴- مدل های روانشناسی اختلال افسردگی	۲۷
۴-۱ مدل شناختی - رفتاری	● ۲۷
۴-۲ مدل واقع زندگی و حمایت اجتماعی افسردگی	● ۳۱
۴-۳ مدل روان تحلیلی	● ۳۴
۴-۴ مدل مداخله دارویی	● ۳۴
۵- اختلال افسردگی از دیدگاه روان تحلیلی	۳۵
۶- تجربه درونی اختلال افسردگی از دیدگاه روان تحلیلی	۳۶
۷- شکل گیری یک مدل روان تحلیلی افسردگی	۳۷

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۳۸	۲-۷-۱ نظریه های روان تحلیلی اولیه افسردگی: نامیدی، فقدان و خشم.	●
۴۲	۲-۷-۲ نظریه های ثانویه افسردگی: مشکل در تنظیم اعتماد به نفس و خشم	●
۵۲	۲-۸ یک فرمولاسیون یکپارچه روان تحلیلی برای افسردگی	۸
۵۴	۲-۹ مکانیزم های دفاعی در افسردگی	
۵۷	۲-۱۰ نظریه روان تحلیلی رابطه با ابزه در افسردگی	
۵۸	۲-۱۱ رواندرمانی مختصر رابطه با ابزه و کاهش نشانگان افسردگی	
۶۲	۲-۱۲ پیشینه پژوهش	۱۲
۶۲	۲-۱۲-۱ مروری بر پژوهش های خارجی	●
۷۵	۲-۱۲-۲ مروری بر پژوهش های انجام شده در ایران	●
۷۷	فصل سوم: طرح پژوهش	
۷۸	نوع مطالعه	
۸۰	جامعه و نمونه مورد مطالعه	
۸۱	روش نمونه گیری	
۸۲	ابزارهای پژوهش	
۸۲	۸۲ مصاحبه بالینی ساختار یافته برای (SCID) DSM-IV نسخه بالین گر	●
۸۳	۸۳ پرسشنامه افسردگی بک ویرایش دوم (BDI-II)	●
۸۵	۸۵ مقیاس اندازه گیری افسردگی همیلتون (HAM-D)	●
۸۶	۸۶ پرسشنامه کیفیت زندگی مک گیل (MQOL)	●
۸۷	۸۷ پرسشنامه روابط بین فردی	●
۸۸	۸۸ پرسشنامه درجه بندی خلق افسرده	●

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

● چک لیست سوال های شش گانه انتخاب.....	۸۸
دسته بندی و روند استفاده از ابزارها.....	۸۹
روش های گردآوری اطلاعات	۹۰
روش درمان رواندرمانی مختصر رابطه با ابژه.....	۹۱
روش های آماری تجزیه و تحلیل داده ها.....	۹۴
رعایت اصول اخلاقی پژوهش.....	۹۷
فصل چهارم: یافته ها.....	۹۸
معرفی آزمودنی ها.....	۱۰۰
یافته های پژوهش.....	۱۰۴
خلاصه یافته ها.....	۱۲۶
فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری.....	۱۴۰
بحث در یافته ها.....	۱۴۱
نتیجه گیری.....	۱۵۲
محدودیت ها.....	۱۰۰
پیشنهادها	۱۰۰
منابع.....	۱۵۷
ضمیمه ها.....	۱۷۱

فهرست جداول

صفحه

عنوان

جدول ۱-۲: طبقه بندی اختلالات خلقی در DSM-IV-TR ۲۴
جدول ۲-۲: ملاک های تشخیصی DSM-IV-TR برای اختلال افسردگی اساسی ۲۵
جدول ۲-۳: خلاصه نظریه های روان تحلیلی اختلال افسردگی ۴۸
جدول ۲-۴: پویایی های اصلی زمینه ساز اختلال افسردگی از دیدگاه روان تحلیلی ۵۶
جدول ۲-۵: دیدگاه روان تحلیلی اختلال افسردگی ۵۹
جدول ۲-۶: ویژگی های پژوهش های واردشده در فراتحلیل ۶۵
جدول ۷-۲: نتایج فراتحلیل پژوهش هایی که اثربخشی رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان افسردگی را بررسی کرده اند ۶۷
جدول ۱-۴: ویژگی های جمعیت شناختی گروه نمونه ۹۹
جدول ۲-۴: نتایج اندازه گیری های مکرر پرسشنامه افسردگی بک BDI-II و مقیاس اندازه گیری افسردگی همیلتون HAM-D ۱۰۵
جدول ۳-۴: نتایج اندازه گیری های مکرر پرسشنامه روابط بین فردی ۱۱۴
جدول ۴-۴: نتایج اندازه گیری های مکرر پرسشنامه درجه بندی خلق افسردگی ۱۲۰
جدول ۶-۴: نتایج اندازه گیری های مکرر پرسشنامه کیفیت زندگی مک گیل (MQOL) ۱۲۶

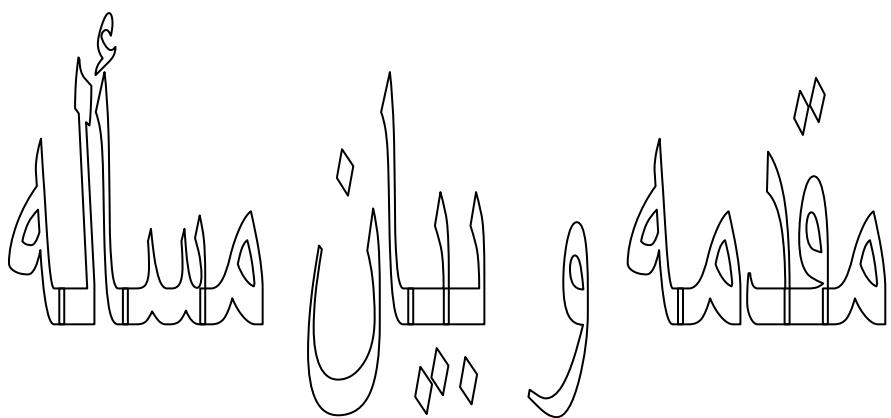
فهرست نمودارها

صفحه

عنوان

نمودار ۱-۲: مدل شناختی - رفتاری اختلال افسردگی.....	۳۱
نمودار ۲-۲: مدل اجتماعی اختلال افسردگی.....	۳۳
نمودار ۲-۳: عوامل استرس زای افسردگی از دیدگاه روان تحلیلی.....	۳۴
نمودار ۲-۴: چرخه پایان ناپذیر افسردگی: آسیب پذیری خودشیفتگی و خشم.....	۵۳
نمودار ۲-۵: چرخه پایان ناپذیر افسردگی: اعتماد به نفس پایین و ایده آل سازی/ نازنده سازی.....	۵۴
نمودار ۴-۱ : تغییر شدت افسردگی آزمودنی های ۱ ، ۲ و ۳ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۰۶
نمودار ۴-۲ تغییر شدت افسردگی آزمودنی های ۴ ، ۵ و ۶ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۰۷
نمودار ۴-۳ : تغییر مشکلات روابط بین فردی آزمودنی های ۱ ، ۲ و ۳ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری....	۱۱۵
نمودار ۴-۴ : تغییر مشکلات روابط بین فردی آزمودنی های ۴ ، ۵ و ۶ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۱۶
نمودار ۴-۵: تغییر خلق منفی آزمودنی های ۱ ، ۲ و ۳ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۲۱
نمودار ۴-۶ : تغییر خلق منفی آزمودنی های ۴ ، ۵ و ۶ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۲۲
نمودار ۴-۷: تغییرات کیفیت زندگی آزمودنی های ۱ ، ۲ و ۳ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۲۷
نمودار ۴-۸: تغییرات کیفیت زندگی آزمودنی های ۴ ، ۵ و ۶ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری.....	۱۲۸
نمودار ۴-۹: تغییرات خوش نشانگان افسردگی آزمودنی های ۱ ، ۲ و ۳ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری....	۱۳۲
نمودار ۴-۱۰: تغییرات خوش نشانگان افسردگی آزمودنی های ۴ ، ۵ و ۶ در مراحل خط پایه، درمان و پیگیری..	۱۳۳

فصل اول

مقدمه

اختلال افسردگی اساسی یکی از اصلی ترین عوامل از کارافتادگی در سراسر جهان است (پاپاکاستاس^۱ و فاوا^۲، ۲۰۰۸). شیوع طول عمر اختلال افسردگی اساسی در جمعیت عمومی ۱۳ درصد تخمین زده شده است (هاسین^۳، گودوین^۴، استین سون^۵ و گرنت^۶، ۲۰۰۵) که از این میان ۶۰ تا ۸۵ درصد عود و وقوع مجدد افسردگی و تقریباً ۲۰ درصد افسردگی مزمن را تجربه خواهند کرد (کسلر^۷، برگلاند^۸، دملر^۹، جین^{۱۰}، مری کانگاس^{۱۱} و والترز^{۱۲}، ۲۰۰۵). سازمان جهانی بهداشت (WHO)^{۱۳} که ضریب اثر ۱۰۰ اختلال شایع جهان را در دست بررسی مداوم دارد، سهم اختلال افسردگی اساسی در بار کلی بیماری ها و از کارافتادگی های ناشی از آن ها را به تنهایی ۱۱ درصد تعیین کرده که در یک چشم انداز اثربخشی بیشتر از سرطان است. به این ترتیب افسردگی پس از اختلالات قلبی - عروقی دومین اختلال شایع و هزینه برداری است که در دهه های آینده جهان را تحت تأثیر قرار خواهد داد (کیمل^{۱۴}، پیترسون^{۱۵}، ۲۰۰۶).

بنابر چهارمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-IV)^{۱۶}، میزان شیوع طول عمر اختلال افسردگی برای زنان ۱۰ تا ۲۵ درصد و برای مردان ۵ تا ۱۲ درصد است (کاپلان، سادوک، ۱۳۸۵). شیوع اختلالات خلقی از جمله اختلال افسردگی اساسی در ایران نیز مورد مطالعه قرار گرفته است، برای مثال یعقوبی، نصر و شاه محمدی (۱۳۷۴ به نقل از فتنی، ۱۳۸۲) در یک مطالعه شیوع شناسی در مناطق روستایی و شهری استان گیلان، میزان شیوع اختلالات خلقی را ۱۲/۶ درصد و میزان شیوع اختلال افسردگی اساسی را ۶/۲۴ درصد گزارش کردند. در مطالعه ایی مشابه

1 - Papakostas

2 - Fava

3- Hasin

4 - Goodwin

5 - Stinson

6 - Grant

7 - Kesseler

8 - Berglund

9 - Demler

10 - Jin

11 - Meri Kangas

12 - Walters

13- World Health Organization (WHO)

14 - Kimmel

15 - Peterson

16- Diagnostic and Statistical Manual of mental disorders(DSM-IV)

در یک نمونه ۶۱۹ نفری در شهرستان کاشان نیز، شیوع اختلالات خلقی به طور کلی ۱۱/۸ درصد، اختلال افسردگی خوبی ۷/۶ درصد و اختلال افسردگی اساسی ۴/۲ درصد گزارش شده است (پالاهنگ، نصر، براهنی، شاه محمدی، ۱۳۷۵ به نقل از فتنی، ۱۳۸۲). با توجه به آمارهای ذکر شده، در کشور ما نیز ضرورت توجه و تمرکز روی درمان افسردگی محسوس به نظر می رسد.

همایندی^۱ اختلالات شخصیت یکی از دلایلی است که به منظور تبیین میزان بالای شیوع و تکرار اپیزودهای اختلال افسردگی اساسی در طول عمر، در سال های اخیر پژوهش های بسیاری را به خود معطوف کرده است (نیوتن - هاووز^۲، تایرر^۳ و جانسون^۴، ۲۰۰۶). تقریباً ۵۰ تا ۸۵ درصد بیماران سرپایی مبتلا به اختلال افسردگی اساسی، واجد تشخیص اختلال شخصیت همراه نیز هستند (چیوکوئتا^۵ و استایلز^۶، ۲۰۰۴). به طور کلی وجود اختلال شخصیت، اثرات چشمگیری در طول دوره و درمان اختلال افسردگی اساسی دارد (تایرر و همکاران، ۲۰۱۰). علاوه بر این، در اغلب موارد همایندی اختلالات شخصیت با افسردگی اساسی باعث پاسخدهی کمتر به درمان و احتمال بالاتر عود علایم افسردگی (کندریان^۷، شوارتز^۸، فراباگ^۹، پرلیس^{۱۰}، ایلرت^{۱۱} و فاوا^{۱۲}، ۲۰۰۸)، اختلال بیشتر در روابط بین فردی و کارکرد اجتماعی (اسکودال^{۱۳} و همکاران، ۲۰۰۵)، بهبود کمتر و استفاده بیشتر از خدمات بهداشتی- درمانی (کیسی^{۱۴} و همکاران، ۲۰۰۴) و کاهش رضایت از کیفیت زندگی می شود (میتچل^{۱۵}، ساکریدا^{۱۶}، کیم^{۱۷}، بالیان^{۱۸}، چیاپetta^{۱۹}، ۲۰۰۹).

1 - co morbidity

2 - Newton – Howes

3- Tyrer

4 - Johnson

5 - Chioqueta

6 - Stiles

7 - Candrian

8 - Schwartz

9 - Farabugh

10 - Perils

11 - Ehler

12 - Fava

13 - Scodall

14 - Casy

15 - Mitchell

16 - Sakraida

17 - Kim Bullian

18 - Bullian

19 - Chiappetta

به این ترتیب، با توجه به نقشی که اختلالات شخصیت در شکل گیری و تداوم اپیزودهای اختلال افسردگی اساسی دارند، به نظر می رسد پرداختن به رواندرمانی های تحلیلی که به اثر اختلالات شخصیت در شکل گیری بیماری های روانی نیز می پردازد، موثر و مقرر به صرفه بوده و برای کمک به سطح دوم بهداشت روانی سودمند و ضروری باشد (استوری^۱، زاکر^۲ و کراسک^۳، ۲۰۰۴) و (۲۰۰۴) این مطلب در ادامه این فصل بحث می شود.

بيان مسئله

از نیمه دوم قرن بیستم، انواع متفاوتی از روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت^۴ توسط مالان^۵ (۱۹۶۳)، سیفینیوز^۶ (۱۹۷۹)، دوانلو^۷ (۱۹۸۰)، استرابپ^۸ و بایندر^۹ (۱۹۸۴)، پولاک^{۱۰} و هورنر^{۱۱} (۱۹۸۵)، دی جونگ^{۱۲} (۱۹۹۴) و استادتر^{۱۳} (۱۹۹۶) تدوین شده است (استادتر، ۲۰۰۹). روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت ویژگی های مشترک نظریه های اصلی مکتب روان تحلیلی^{۱۴} یعنی روان شناسی سایق^{۱۵}، روانشناسی ایگو^{۱۶}، روانشناسی رابطه با ابزه^{۱۷}، نظریه دلبستگی^{۱۸} و روانشناسی خود^{۱۹} را دربر دارند. از دیدگاه روان تحلیلی، ساختارهای زیربنایی شخصیت نقش مهمی در شکلگیری و تداوم نشانگان روانشناختی از جمله افسردگی ایفا می کنند. به همین دلیل رویکردهای روان تحلیلی به منظور درمان نشانگان روانشناختی روی روابط بین فردی، احساسات، امیال، افکار، خواسته ها و انگیزه های ناخودآگاه تمرکز می کنند (هرسونگ^{۲۰}، ۲۰۱۰). تمرکز روان درمانی های

1 - Story

2 - Zacker

3 - Craske

4 - short – term psychodynamic psychotherapies

5 - Malan

6 - Sifneos

7 - Davanloo

8 - Strupp

9 - Binder

10 - Pollack

11 - Horner

12 - De Jongh

13 - Stadter

14 - psychoanalytic school

15 - drive psychology

16 - ego psychology

17 - object relations

18 - attachment theory

19 - self psychology

20 - Hersoug

تحلیلی کوتاه مدت روی به خودآگاه آوردن خلق، شناخت، رفتارها و روابط ناخودآگاهی است که نشانگان روانشناختی و مشکلات ارتباطی را شکل می دهد. هدف اولیه روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت، کاهش نشانگان است. از این لحاظ روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت تفاوتی با سایر رواندرمانی های کوتاه مدت از قبیل درمان شناختی – رفتاری^۱ یا درمان حمایتی^۲ ندارد. هدف ثانویه رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت تغییر شخصیت البته در چارچوب زمانی درمان است. منظور از تغییر شخصیت، کاهش آسیب پذیری و افزایش انعطاف پذیری فرد است (عباس^۳، ۲۰۰۲). اثربخشی روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان اختلالات روانپزشکی همیشه مساله بحث بر انگیزی بوده است.

بسیاری از پژوهشگران اثربخشی روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان اختلالات روانپزشکی را به طور کلی گزارش نموده و پیوسته به برتری روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت نسبت به شرایط کنترل رسیده اند (اسوارتبرگ^۴ و استایلز^۵، ۱۹۹۱؛ کریس – کریستوف^۶، ۱۹۹۲؛ اندرسون^۷ و لمبرت^۸، ۱۹۹۶؛ لايشنرینگ^۹، رابونگ^{۱۰} و لاپینگ^{۱۱}، ۲۰۰۴؛ عباس^{۱۲}، هنکوک^{۱۳}، هندرسون^{۱۴} و کیسلی^{۱۵}، ۲۰۰۶). اما در مقایسه روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت با سایر رویکردهای رواندرمانی در درمان اختلالات روانپزشکی به طور کلی، فراتحلیل ها به نتایج متفاوتی رسیده اند: در حالی که برخی از یافته ها حاکی از اثربخشی کمتر روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت نسبت به سایر روان درمانی ها بوده اند (اسوارتبرگ و استایلز، ۱۹۹۱)، برخی دیگر اثربخشی هم اندازه با سایر روان درمانی ها را گزارش نموده اند (کریس – کریستوف، ۱۹۹۲؛ اندرسون و لمبرت، ۱۹۹۵؛ لايشنرینگ و همکاران، ۲۰۰۴). تا این زمان فراتحلیل هایی که در مورد اثربخشی

1 - cognitive – behavioral theory

2 - supportive

3 - Abbass

4 - Svarthberg

5 - Stiles

6 - Crits – Christoph

7 - Anderson

8 - Lambert

9 - Leichsenring

10 - Rabung

11 - Leibing

12 - Abbass

13 - Hancock

14 - Handerson

15 - Keisely

روان درمانی کوتاه مدت در درمان افسردگی بودند حاوی تعداد کمی پژوهش یعنی ۲ تا ۴ پژوهش بودند. به جز اسوارتبرگ و استایلز که در یک زیر مجموعه مشکل از ۶ پژوهش در مورد افسردگی به برتری سایر رواندرمانی ها نسبت به رواندرمانی تحلیلی کوتاه مدت رسیدند، سایر فراتحلیل ها به دلیل محدود بودن تعداد پژوهش هایی که اختصاصاً به جمعیت افسرده پرداخته باشند، گزارشی در مورد اثربخشی روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان افسردگی نداشتند.

در حالی که فراتحلیل هایی که تا این زمان مورد بررسی قرار گرفته بودند اثربخشی روان درمانی های تحلیلی کوتاه مدت را در اختلالات روانپزشکی به طور کلی مرور کرده بودند، دو فراتحلیل نسبتاً جدیدتر اختصاصاً روی درمان روان تحلیلی افسردگی تمرکز کردند (لایشنینگ، ۲۰۰۱؛ چرچیل^۱ و همکاران، ۲۰۰۱). لایشنینگ (۲۰۰۱) ضمن مقایسه روان درمانی تحلیلی کوتاه مدت و و درمان شناختی – رفتاری در ۶ پژوهش به این نتیجه رسید که هر دو روان درمانی در درمان افسردگی به یک اندازه اثربخشی دارند. البته این نتیجه از نظر لایشنینگ، به دلیل اندک بودن تعداد پژوهش های واردشده در فراتحلیل، اولیه باید قلمداد شود. چرچیل و همکاران (۲۰۰۱) نیز با مقایسه روان درمانی تحلیلی کوتاه مدت با روان درمانی شناختی – رفتاری و رواندرمانی حمایتی به این نتیجه رسیدند که بیمارانی که روان درمانی شناختی – رفتاری دریافت می کنند، به احتمال بیشتری، بیش از بیمارانی که روان درمانی تحلیلی کوتاه مدت دریافت می کنند، بهبود می یابند اما در نشانگان پس از درمان، کاهش نشانگان و ریزش از درمان تفاوتی با یکدیگر ندارند. در مقایسه اثربخشی روان درمانی تحلیلی کوتاه مدت و روان درمانی حمایتی به دلیل کمبود داده ها، نتیجه ای حاصل نشد. هر دو فراتحلیل شامل مقایسه روان درمانی تحلیلی کوتاه مدت با گروه کنترل نبود. به این ترتیب، تا اینجا دو فراتحلیل اثربخشی رواندرمانی تحلیلی کوتاه مدت در درمان افسردگی به طور اختصاصی را در حالی گزارش داده اند که تنها بر اساس مقایسه با سایر رواندرمانی ها بوده و نتایج متناقضی داشته اند. علاوه بر این دو فراتحلیل شامل مقایسه با گروه کنترل نبوده اند.

اما در جدیدترین فراتحلیل بررسی اثربخشی رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت در درمان اختلال افسردگی اساسی، دریزن^۱، کویپرز^۲، دی مات^۳، عباس، دی جونگ و دکر^۴ (۲۰۰۹)، با استفاده از یک راهبرد پژوهشی فراگیر به این نتیجه رسید که رواندرمانی تحلیلی کوتاه مدت اثربخشی معناداری نسبت به گروه کنترل ($d=0.69$) دارد. علاوه بر این میزان تغییر در شدت افسردگی از پیش آزمون تا پس آزمون بزرگ بود ($d=1.34$) و این تغییر تا یک سال پیگیری نیز ادامه داشت. هر چند که این فراتحلیل به بحث های زیادی پیرامون اثربخشی رواندرمانی های کوتاه مدت تحلیلی در درمان اختلالات روانپزشکی به ویژه اختلال افسردگی پایان داد اما هنوز هم از طرف پژوهشگران بسیاری ضرورت پژوهش در زمینه اثربخشی رواندرمانی های تحلیلی کوتاه مدت اصرار می شود (کرنبرگ^۵، ۲۰۰۶، عباس، ۲۰۰۶).

از طرف دیگر، همانگونه که در مقدمه اشاره اجمالی شد، اختلالات شخصیت نقش مهمی در آسیب پذیری فرد نسبت به ابتلا به افسردگی و نیز روند بهبودی از آن ایفا می کنند. پژوهش هایی که تا امروز به ارتباط بین افسردگی و اختلالات شخصیت پرداخته اند به این متغیرها توجه داشته اند:

(۱) طول دوره اپیزود افسردگی یا مزمن شدن (لوینسون^۶، رود^۷، سیلی^۸ و کلاین^۹، ۱۹۹۷)، (۲) نرخ یا تعداد عود (ایلاردی^{۱۰}، کرایگید^{۱۱} و ایوانز^{۱۲}، ۱۹۹۷)، (۳) شدت افسردگی (دیلی^{۱۳} و همکاران، ۱۹۹۷)، و (۴) نشانگان اختصاصی (رابینز^{۱۴}، بگی^{۱۵}، رکتور^{۱۶}، لینچ^{۱۷} و کندی^{۱۸}، ۱۹۹۷).

بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM؛ انجمن روانپزشکی آمریکا، ۱۹۸۷ و ۲۰۰۰)، سه خوشه اختلالات شخصیت وجود دارد: اختلالات شخصیت خوشه A که عجیب و

1 - Driessens

2 - Cuijpers

3 - De Maat

4 - Dekker

5 - Kernberg

6 - Lewinsohn

7 - Rohd

8 - Seeley

9 - Klein

10 - Ilardi

11 - Craighead

12 - Evans

13 - Daily

14 - Rabins

15 - Baghy

16 - Rector

17 - Lynch

18 - Kennedy

غیرب نامیده می شوند (اختلالات شخصیت پارانوئید، اسکیزوئید و اسکیزوتاپیال)، اختلالات شخصیت خوشه B که دراماتیک و سطحی هستند (اختلالات شخصیت نمایشی، خودشیفته، ضداجتماعی و مرزی) و اختلالات شخصیت خوشه C که ویژگی های اضطرابی دارند (اختلالات شخصیت اجتماعی، وابسته، وسوس - جبری و پرخاشگر منفعل). اختلالات شخصیتی که داخل یک خوشه قرار می گیرند بیشتر با یکدیگر شباهت و همپوشانی دارند و این مسئله به اندازه ای ب است که معمولاً در پژوهش هایی که اثر همایندی اختلالات شخصیت در درمان افسردگی را مورد بررسی قرار داده اند، از یکدیگر متمایز یا تفکیک نمی شوند (کلونینگ^۱ و سوراکیک^۲، ۲۰۰۰).

خوشه های مختلف اختلالات شخصیت اثرات متفاوتی در طول دوره و بهبودی از اختلال افسردگی اساسی دارند. (آلوي^۳، ابرامسون^۴، وايت هاووس^۵ و هوگان^۶، ۱۹۹۹). یاکوویلو^۷، آلوي، آبرامسون، وايت هاووس (۲۰۰۷) ضمن پژوهشی به منظور بررسی نقش اختلالات شخصیت خوشه B و C در دوره اختلال افسردگی اساسی در یک مطالعه آینده نگر به این نتیجه رسیدند که در حالی که اختلالات شخصیت خوشه B شدت و طول دوره افسردگی را پیش بینی می کنند، اختلالات شخصیت خوشه C باعث مزمن شدن افسردگی می شوند.

پژوهش های اندکی که همایندی اختلالات شخصیت خوشه C و اختلال افسردگی اساسی را در بهبود افسردگی مورد بررسی قرار داده اند حاکی از این بوده اند که همایندی اختلالات شخصیت خوشه C باعث بهبودی کمتر افسردگی و تداوم اپیزود آن می شوند. ایلاردی و همکاران (۱۹۹۷) با مطالعه ۵۰ بیمار سرپایی مبتلا به اختلال افسردگی اساسی و پیگیری آنها از ۳۳ تا ۸۴ ماه به این نتیجه رسید که اختلال شخصیت خوشه C باعث کاهش مدت زمان بین دوره های افسردگی و کوتاه شدن دوره عود می شود. همچنین تنها ۳۲ درصد جمعیت نمونه در طول مدت ۲۴ ماه پیگیری فاقد دوره عود بودند.

1 - Cloninger

2 - Svrakic

3 - Alloy

4 - Abramson

5 - Witehouse

6 - Hogan

7 - Iacoviello

وینامکی^۱، تانزانیان^۲، کوی ووما- هونکانن^۳، هاتاینن^۴، هونکالامپی^۵، آنتی کاینن^۶ و همکاران^۷ (۲۰۰۳) نیز ضمن پژوهشی به منظور بررسی نقش اختلالات شخصیت خوشه C در بیهویت یافتن از اختلال افسردگی اساسی، ضمن مقایسه ۳۰ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوشه C با ۶۰ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی بدون اختلال شخصیت همایند در یک پیگیری ۲۴ ماهه، به این نتیجه رسید که بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت نسبت به بیماران فاقد اختلال شخصیت به بیهویت کمتری می‌رسند. ۴۷ درصد بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوشه C در مقابل تنها ۱۸ درصد بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی پس از ۲۴ ماه پیگیری واجد ملاک‌های اختلال افسردگی اساسی بودند.

علاوه بر این وینامکی، هینتیکا^۸، هونکالامپی، کوی ووما- هونکانن، کوییزما^۹، آنتی کاینن و همکاران (۲۰۰۲) نیز ضمن پژوهشی به منظور بررسی نقش اختلالات شخصیت خوشه C در کاهش شدت نشانگان اختلال افسردگی اساسی، در پیگیری ۶ ماهه تغییرات نشانگان افسردگی در ۵۲ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوشه C و ۶۵ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی بدون اختلال شخصیت همایند به این نتیجه رسید که بیهویت بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلالات شخصیت خوشه C (۱۶ درصد) به مراتب کمتر از بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی فاقد اختلالات شخصیت همایند (۵۴ درصد) است. علاوه بر این تحلیل رگرسیون لوگستیک نتایج، حاکی از ارتباط مستقیم بین عدم بیهویت و وجود اختلالات شخصیت خوشه C بود. به عبارت دیگر، وجود اختلالات شخصیت خوشه C، تخفیف خود به خودی عالیم در اختلال افسردگی اساسی را در یک پیگیری ۶ ماهه به تعویق انداخته و باعث تداوم نشانگان است.

¹ - Viinamaki

² - Tanzanian

³ - Koivumaa- Honkanen

⁴ - Haatainen

⁵ - Honkalampi

⁶ - Antikainen

⁷ - Hintikka

⁸ - Kuisma